

Hüzünlü bir hecede var olmak

Vaktinden önce gelen bir kıştı bu. Ve ben bu kışa hazır değildim. İçimde soğuk yeller esmeye başladı. Haziranda, şubatı yaşıyordum. Üşüyordum...

Yayın Tarihi : 21 Kasım 2018 Çarşamba (oluşturma : 4/23/2019)

Benim adım Fecr
Şehid bir babanın kızı,
Taif'de taşlanan yetimin torunuyum
Ben de yetimim...
Temiz ruhların şehit düştüğü yerdenim.
Zorbanın zebanilerine karşı direnen babanın kızımı
Yaşım 19
Ama sanki on dokuz defa yaşadım on dokuzu...

***

Tarih: Yakın tarih

Hakim siyasi gücün ezici baskısı altında köle gibi yaşamaya mahkum edilen Müslümanlar
Esaretten devrime hicret diyerek nefislerini yeni bir neslin yetişmesi için feda ettiler.
Yoksul yığınlar, imanı en temel kuvvet sayarak topluma karşı Kabil kesilen yönetime yeter demek
için büyük bir miting düzenlediler.
Küfrün rüzgarına karşı aynı çizgi üzerinde saf olan Müslümanlara destek için babamla ben de
oradaydık
Müslümanlara 'terörist' ismini münasip gören yönetim, imanlarının gereği olarak baskıcı etkilerini
daha da arttırarak, bilinçli bir temizlik politikasını yürürlüğe koydular
"isyan bastırılacak" ve şehir "teröristlerden" temizlenecek
Şehrin kuşatılması için emir gelir
Emrin sahibi: "Din'ine" kin bulaştırmış biri
Ve şehir yavaş-yavaş kuşatılır
Tankların ve topların istikameti bellidir.
Gönlümüzün mahzun şehri...

***

Kitlelerin hareketi engellenemez noktaya ulaşınca
Korkunun tezahürü olarak ikinci emir gelir
Atış serbest...

***

Ve sadece bir gürültü...

Kulakları patlatırcasına bir gürültüden başkada bir şey hatırlamıyorum...

***

Gözlerimi açtığımda her yer toz duman içersindeydi

Korku ve endişeyle etrafa baktım.

İnsanlarda telaş, panik ve korku vardı

Sağımda solumda yaralılar ve ölüler...

Ayağa kalkmak istedim ama kalkamadım

Vücudumun çeşitli yerlerinde yaralar, ezilmeler vardı

Etrafa baktım tekrar

Babamı arıyordu gözlerim

***

Kızım, fecir'im diye bir ses duydum

Sesin geldiği tarafa yöneldi gözlerim

Babam yerde yatıyordu

O da yaralıydı, belliydi

Sürünerek yanına gittim

Yüzü gözü toz toprak içindeydi

Ve ağır yaralanmıştı

Hemen başını dizlerimin üzerine aldım

Elini tuttum

Eli sıcaktı.

Babam diyebildim sadece...

Gözyaşlarım yanaklarını ıslattı

Hafifçe elimi sıktı

Korkma kızım dedi

Endişe etme

Sen benim güçlü kızımsın

Korkma...

***

Derin-derin nefes alıyordu

Alnı terlemişti

Sildim...

Babam dedim

Babam diyebildim

Kelimeler düğümlenmişti sanki boğazımda

***

'kızım dedi babana yazılan renk 'şahadetin kırmızısı' demek ki
Ve bana düşen de "Elhamdüillahi ala külli hal" demektir
Korkma sen dedi
Ve elimi tekrar sıktı
Eğildim, ıslanmış yanaklarından öptüm
Korkmuyorum babam
Sen rahat ol dedim
Çantamdan su çıkardım
Bir yudum içti
Ve eli ile yeter dedi

***

Nefes almakta zorlanıyordu
Anlamıştım...
Kalbime sanki hançer saplanıyordu
Nefes almakta güçlük çekiyordum
Ferahlık ver gönlüme ya Rab

***

Vaktinden önce gelen bir kıştı bu
Ve ben bu kışa hazır değildim
İçimde soğuk yeller esmeye başladı
Haziranda, şubatı yaşıyordum
Üşüyordum...
Kışın ilk kar taneleri düşmüştü içime
Soğuk ayrılık getirmişti...
Hüznün dipsiz derinliklerindeydim

***

Kalbimin ağırlaştığını hissettim
Ve bayılmışım...
Gözlerimi açtığımda hastanedeydim
Sadece 'babam' diyebildim...
Ama babam yoktu...

Hakverdi Bedilli

İktibas

Bu dökümanı orjinal adreste göster
Hüzünlü bir hecede var olmak